

— Իրաւ է ։

— Լաւ ուրեքն , այն ժամանակ Աստուած դարձիդ . կապաւեր , կապաւեր որ զղջայիր ։

— Ուրեմն ի՞նչու վարուածներ զօհուեցաւ ։

— Չօհուեցաւ որ զղջաւ ։

— Ձղջա՞մ , ես ի՞նչ գիտեմ զղջալ բառի նշանակութիւնը ։

— Ելիք չը գիտես , շատ փորձանք պիտի կրես ։

— Դարձեա՞լ փորձանք . . . ։

— Անշո՛ղջ , Աստուած պիտի մերկայնէ . քեզ իւր առած բոլոր փառքէն , պիտի խլէ մի առ մի իւր նորհաց արդասիրք ։ Լսէ՛ , ես իւր գուշակ կըսեմ . քեզ , եթէ չը զղջա՞մ , աշխարհի մէջ պիտի մնաս , անուք , անօգնական և Լարտու չոր հացի ։

— Լաւ , ի՞մ խնդիր ալդ չէ՛ , ես քեզի տեսնել կուզէի միայն վարուածսին համար . . . ։

— Ես պատրաստ եմ . . . ։

— Ուրեմն , բռն՛ , ի՞նչ եղաւ մասնուէր ։

— Իւր հօր քոջն է ։

— Բայց . . . ։

— Ի՛նչ , անմեկնելի՞ է քեզի այս հանելուկը ։

— Ճշմարիտն այդ է ։

— Ուրեմն , եթէ կը փափաքին իրապէս գաղտնաբար ունենալ պատահած իրաջ մասին , կը խոտանամուք . քեզ՝ վաղը , կէս օրէն յետոյ , վաճաքէն հետի գանձող . քարայրին մէջ , հրաւիրել քո ներկայութեան Ագարիկի ոգին ։

— Ի՛նչ կըսես , ոգի՞րն կարող ես կոչել ։

— Այո՛ , և շատ իւրաւ ։

— Ձարմանայի՞ մարդ ։

— Ձարմանայի ոչինչ չկայ , ոչորք արհեստ մ'է ։

— Լաւ , Ագարիկի ոգին կոչելով ի՞նչ պիտի ընես ։

— Լսէ՛ , Ագարիկի ոգին կը կոչեմ , ինչպէս որ զիս կը տեսնես , հետեալ կը խօսիմ , այնպէս ալ զայն կարող ես տեսնել և նորա հետ խօսիլ ։ Այլ ի՞նչ աստ ոգեւոն է . ասովեւեմ . Ագարիկ նոր . . . ։

